

Смородина із маминого саду

Тамара Шевченко

В чужім краю моя смородина росте,
Я гілочку привезла з маминого саду.
Весна прийшла і знов вона цвіте
Серед фурми, оливи, винограду.
Ми поріднилися із нею назавжди,
Пустили корені, та ягідки чорніють...
Хоча на смак солодкі, запашні,
Вони про сад матусин завжди мріють.
Щовечора до неї я іду
Поговорить про радості й печалі.
Моя рідненька, в щастя і біду
Не покидай мене, я буду і надалі
Плекать тебе, мов те мале дитя,
І будуть пиріжки нахваляють сусіди.
А ти цвіти у новому саду,
Щоб нас з тобою обминали біди.